

vobčasník Ra₂NEC

prosinec 2009, č.2

RANEC PLNÝ NOVINEK A ZPRÁV Z RADVANCE AŽ K VÁM! AŽ JSTE KDEKOLIV - DOBRÉ POČTENÍ !

Úvodník:

VÁNOCE

Vánoce, nádherný čas. Brzy se stmívá, pouliční lampy zdobí světelné symboly Vánoc a za okny sněží (když svatý Petr dá).

My se předháníme s kamarádkou v počtu upečených druhů vánočního cukroví a výzdobě oken, dveří a vůbec celého bytu. V obchodech zažíváme neskutečná muka při přetlačování s davy, které nám permanentně

najíždějí nákupním košíkem na paty, vyhlédnuté zboží z letáku za akční cenu pochopitelně už není a my propadáme depresi, že nic nestihneme a slibujeme si, že příští rok začneme s nákupy určitě o dost dřív. Na Vánoce se těšíme všichni, každý ovšem jinak. Mužská část rodiny obvykle mlsně bloumá kolem věčně rozpálené

trouby, naši nejmenší zase nedočkavě krouží kolem zamčených skříní a nás ženy čeká předvánoční maratón. Ale pak je vše hotovo a nastane jeden z nejkrásnějších dnů v roce. Vánoce.

Otevřete svá srdce a zapojte dobrou vůli. Dopřejte si pohodu, radost a lásku svých nejbližších.

N.F.

Vážení občané Radvance a také chalupáři

Dnešní téměř sváteční vánoční vydání bychom rádi věnovali převážně příspěvkům našich čtenářů. Ale přesto několik informací na úvod.

Poslední letošní veřejné zasedání zastupitelstva obce

V pátek **18.12.2009** v 18 hodin se bude konat poslední veřejné zasedání zastupitelstva v tomto roce. Na tomto zasedání se bude projednávat a schvalovat rozpočet Svazku Novoborsko, rozpočtové provizorium naší obce a Svazku obcí kanalizace Sloup a věcné břemeno pro ČEZ na umístění kabelu NN na p.č.1016/1, který vede k rodinným domkům za Slánskými. Před koncem roku se také provede závěrečný krok změny územního plánu č.1.

Srdečně zveme na toto poslední letošní zasedání.

Změna č.1 územního plánu obce

Jak bylo uvedeno, 18.12.2009 bude téměř po roce ukončeno pořízení změny územního plánu č.1. Po 15-ti dnech po schválení nabude účinnosti. Od této chvíle se začnou shromažďovat nové podněty. Další případná potřeba změny územního plánu bude zadávána už novým zastupitelstvem.

Rozsvěcení vánočního stromu

Jako každoročně se sešli občané, chalupáři a přátelé Radvance na malé oslavě zahájení Adventu a vítání nadcházejících doby vánoční. Čas Vánoc je v křesťanském světě nejkrásnějším časem v roce. Je to čas lidské touhy prožít chvíle plné radosti a lásky. Je to však také čas dobré vůle projevit radost zpěvem. Vánoční písně, které nám poselství lásky tak nádherně zvěstují, jsou v celé Evropě tím nejupřímnějším projevem lidí čisté mysli a čistého srdce.

Vánoční zpěvy, více než cokoli, jiného spojují všechny lidi. A proto naši spoluobčané nacvičili a zazpívali pro radost svojí a ostatních účastníků této oslavy několik vánočních koled. Děkujeme jim za nápad a provedení.

Dětská Mikulášská nadílka

V sobotu 5.12.2009 pořádal obecní úřad Mikulášskou nadílku pro nejmenší na sále hospody U Mlejna.

Za velké účasti dětí, rodičů a prarodičů přišel i Mikuláš, anděl a dva čerti,

kteří přinesli ve velkém koši nadílku pro děti. Vzhledem k tomu, že Mikuláš měl ten den mnoho práce, musely děti chvíli čekat. Čekání jim vyplnily různé hry s odměnami. Ovšem čekání stálo za to, neboť všechny děti dostaly mnoho dárků. Čerti si nikoho do pekla neodnesli.

Nakonec proběhla diskotéka pro starší děti, která celou nadílku uzavřela.

Děkujeme všem, kteří se na této akci podíleli a věnovali dětem svůj čas.

Večer se bavili i dospělí, neboť nový nájemce hospody uspořádal na sále Mikulášskou zábavu.

Sobotní den a Mikuláše si tedy užívaly nejen děti, ale i dospělí.

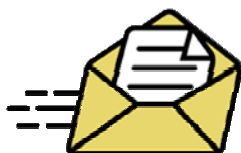

Zájemci o obecní vlajku

se můžou přihlásit na obecním úřadu do 31.1.2010.

Príspevky od občanů:

Výzdoba na Mikulášskou nadílku

Před nedávnem jsme si s jednou z maminek říkaly, že by nebylo špatné udělat nějakou akci pro radvanecké děti. Na tento

popud i kvůli výzdobě sálu mě napadlo

udělat s dětmi výzdobu na Mikulášskou nadílku. Bylo to dost náročné a tak jsem uvítala pomoc některých maminek, tatínek a i jedné babičky. Atmosféra byla tvůrčí a dětem se postavičky andělů, Mikulášů a čertů moc povedly.

Myslím, že původní nápad zpříjemnit s nimi prostředí na Mikulášské nadílce vyšel a že děti byly na to, že je vyráběly pyšné a že se těšily, až si je konečně budou moci odnést domů.... Ještě jednou chci dětem i všem ostatním moc poděkovat a myslím, soudě podle kladného ohlasu na tuto akci, že určitě zase něco pro děti podnikneme.

Nakonec bych chtěla všem v Radvanci popřát krásné Vánoce a mnoho štěstí v Novém roce.

Jolana Janušová

Okénko do našich domovů:

Černé hřívy vlají ve větru

Putujete-li autem či pěšky po rakouském, švýcarském nebo německém venkově, nemůžete si nevšimnout upravených půvabných vesniček. Louky mají téměř parkovou úpravu, na stránkách se pasou krávy a ovce se zvonci na krku, vše je naladěno na autenticitu prostředí, tedy původnost. Žádné moderní výstřelky, krásně udržované chalupy, často přeměněné na pětihvězdičkové hotely, které nabízejí turistům veškerý požadovaný komfort, ale jinde vás přivítají nabídkou ekologické

biofarmy. Tato koncepce je do detailu rozpracována a dodržována. O zákazníky není nouze a všichni dobře prosperují ke spokojenosti místních tak i ke spokojenosti hostů. Český venkov v tom to směru turistice hodně dluží, ale i u nás se najdou kouzelná zákoutí, dýchající neopakovatelnou atmosférou. Projděte se Radvancem a pokračujte na osadu Maxov. Přivítá vás u mostu nad Radvaneckým potokem socha sv. Jana Nepomuckého, hned dál vás vítá stará škola, původně Hufnáklův dvůr.

Pokračujeme-li po cestě od Radvance do osady Maxov, součást obce Radvanec brzy narazíme na ohrady a u nich obvykle od jara do podzimu postávající skupinky dětí někdy samotných někdy s rodiči často i děti na skautských táborech.

V ručkách ti znalí drží suché rohlíky či chleba, ti neznalí se honem ohlížejí kde utrhnout trochu větší trs trávy, aby nepřišly o skvělý zážitek, když ohromný černý kůň přiběhne a svými jemnými pysky z natažené dlaně jemně vezme pochoutku. Je to vždy překrásný zážitek když vidíte jak se tito

krasavci popásají na loukách, jejich neopakovatelný půvab přiláká každoročně stovky obdivovatelů.

Často se zde vede diskuze, cože je to za druh koně. My místní víme, že se jedná o mimořádné plemeno fríského koně. Zde dovoluji citát z encyklopedie charakteristika tohoto plemene: „Fríský kůň je barvy vždy pouze černé, má ušlechtilou hlavu, malé uši, výrazné oči, vysoký posazený mohutný krk, oblý kohoutek, silné krátké zadní nohy, tělo je válcovité, typickým znakem je hustá černá hříva a hustý ohon až na zem.“, Jedná se o koně mimořádně inteligentní, jsou mírní, klidní, přátelští, nelekaví, hraví. Umíte si představit něco krásnějšího a to máme v Radvanci.

A to už přijíždí zdejší chovatel pan Miron Pazourek. Do napajedel dolévá litry vody a koně v horku vděčně pijí. Občas ho trápí, že obdivovatelé jeho stáda nabízejí jeho miláčkům plesnivý chleba a občas pohodí do výběhu igelitový sáček, který ještě nezkušená hříbata spořádají a výsledky jsou tristní, často je z toho boj o život a to pak Miron shání veterináře, nespí, skáče okolo ohroženého jedince.

Tito černí krasavci a péče o ně nás přivedla k panu Pazourkovi, abychom se dozvěděli jak k tomuto koníčku přišel. Vlastně bychom měli psát koníček s velkým K. Je to láska, starost a velká dřina. Pan Pazourek se do této krajiny zamiloval jako mladý, když do chaty dojížděl s rodiči z Děčína. Nedotčená krajina, krásná vesnice

Radvanec a láska ke zvířatům pomalu udělala své. Přátelství s panem Pepíkem Jíšou, který v Radvanci chalupaří od roku 1998 a společný obdiv k mohutným fríským koním rozhodla. Postupně začali budovat stádo, studovali odbornou literaturu jak tyto krasavce šlechtit a postupně se ukazovalo, že se úspěch dostaví. Miron po dohodě s rodinou začal budovat ranč na trvalé bydlení a jeho žena Jana a syn Honzík pomalu uvykali životu v přírodě, a stali stálými obyvateli Radvance. Začátky byly kruté, zima, sníh a stálý boj o udržení přístupových cest je ale neodradily. Tak jsme mohli okolo Vánoc, když napadl sníh pozorovat černé mohutné koně na bílém podkladě a idyla byla skoro úplná, K tomu nutno dodat ústy Mirona Pazourka: ale za tou poezií je pěkná dřina, no nakonec jeho štíhlá postava mluví sama za sebe. Máte-li štěstí tak náhle uprostřed lesa uslyšíte dupot koňských koní a z šera lesa se vynoří jezdecká silueta v černém v kovbojském klobouku na velkém a krásném koni. Jistě již víte kdo to je. To Miron Pazourek projíždí jednoho ze svých miláčků. Kůň ho dokonale poslouchá a je vidět, že je se svým pánem sehrán a ví co se po něm žádá.

Jindy se na cestě objeví krásně seřízená bryčka, kterou řídí se šťastným úsměvem Josef Jiša, spolumajitel chovu fríských koní a právě jeho zaměstnanci pečují o údržbu zdejších luk. Další atrakce, kterou všechny děti na dovolené milují je koutek zvířátek jak v malé ZOO, potkáte tu malá prasátka, ovce

a kozy kamerunské a další druhy které ani neumím pojmenovat, sbíráme jim jablka, která jim vždy přijdou k chuti, jsou zároveň konkurenty koní, při konzumaci suchého chleba a rohlíků. Zde jsem i já vyrostla v očích svých čtyř a letilé vnučky, když jsem se nebála nabídnout z dlaně těm krásným černým koním z dlaně chleba a pak jablíčka. Za to dík Mironovi Pazourkovi a Josefu Jíšovi. Kéž nám dlouho na procházkách budou vlát černé hřívy koní a bude slyšet dunění kopyt.

JaF

Doplnění informace pro občany - foto soutěž

V listopadovém občasníku RA2NEC je vyhlášena fotografická soutěž pro naše občany s termínem listopad 2009 do června 2010. Do tohoto termínu mohou naši občané, ale i další, to je majitelé rekreačních objektů v Radvanci, zasílat svoje snímky. Důležité je stanovení rozměru a to, jak barevných, tak černých, v rozměru 13 x 18 cm. Přijímány budou také ostatní snímky, zejména starší, max. rozměru „A4“.

Děkujeme občanům za pochopení.

První Vánoce v Radvanci

Máme tady předvánoční čas a také shon, jak je připravit pro letošní rok, to je 2009. Dovolte mi proto, zavzpomínat na první Vánoce, které jsem nejen já se svými rodiči, ale i ostatními osídlenci prožil krátce po skončení druhé světové války v roce 1945. Nechci příliš, jak se říká vniknout do této doby, ale jak se ukazuje, je třeba někdy se zamyslet nad tím, co se tehdy prožívalo. Ano, po 14. říjnu 1945 kdy moji rodiče, ale i ostatní rodiny osídlující Radvanec - Maxov,

byla tehdy doba, jak se říká, poválečná. A tak se v této době věnovala spíše pozornost úplně něčemu jinému a to ustálení vztahů, ale hlavně sklizni úrody z polí, setí ozimů, ale také začátku, jak se říká, podnikání drobných živnostníků. Do toho shonu přichází první vánoční svátky, kdy je každá rodina prožívala zcela jinak v tehdejší bydlišti a teď mají probíhat zcela jinak. Ale jak se mi jako děcku jevila tato doba? U nás bylo zvykem, že každým rokem maminka napekla před Vánocemi malé buchtičky plněné mákem a zalívala je sirupem z cukrovky. To byla tehdy pochoutka, a teď přišla doba, jak svátky nejen u nás, ale i jinde zajistit. Stále byl lístkový systém na potraviny, oděvy a boty, a zboží bylo málo. Přes všechny tyto nedostatky se podařilo nejen nám, ale i ostatním rodinám svátky zajistit. A jak to je s dárky. Jako děti jsme měly radost z každého dárku, tehdy to byly knížky, ale i jiné věci, kterých si každý vážil. A průběh dalších dnů Vánoc. Na první svátek návštěva sousedů a posezení v hospodě u pana Čedíka při cvikovském pivu, stejně tak u Kořínků na Maxově, ale také ochutnání pečiva od pekaře pana Josefa Chudoby, a koleda to byla první seznamka nás dětí při procházení obcí. Odměna vždy stejná, koláč nebo buхта. Je možno o tom napsat více, ale nechci se příliš moc rozepisovat. Přesto vím, že se to v dalších letech podstatně měnilo a to ke spokojenosti nejen rodičů, ale hlavně dětí. Plně se v této době využívalo místních podnikatelů a to pekaře, prodejny potravin a hostinců. A také se dařilo najít cesty jednoho k druhému. Inu vzpomínka je vzpomínka a také zůstane.

Dnes stojíme před Vánocemi roku 2009 a zase je shon, co nakoupit a co darovat. Já sám osobně vím a jistě i občané, že lze darovat podstatně více. Zůstává však otázka, jak si toho, s porovnáním, jako dětmi, váží dnešní mladí. Dnes to nejsou knížky pohádek a jiné dárky, ale spíše věci, které přináší vývoj a doba. Mnohdy ani to nevede ke spokojenosti. Není cílem

poučovat, nebo říkat to či ono. Sedněme si v klidu a vzpomeňte na svoje první, nebo i další Vánoce. Dočkáme se vděku.

Ještě jedna vzpomínka na Vánoce roku 1945 v Radvanci. Tehdy zde s námi žila také skupina občanů německé národnosti a oni svoje Vánoce slaví, tehdy po svém, v obavě před evakuací. Myslím si, že se k nim z naší strany nezavdalo k nevděku. A to bylo tehdy důležité.

Co říct závěrem tohoto mého vzpomínání. Nechci cílem upadat do dávných nostalgických vzpomínek, ale přitom si vybrat to, co bylo dobré a stále nás provází.

Přeji Vám příjemné Vánoce roku 2009 a dobrý vstup do nového roku 2010. Těším se na setkání v dalším občasníku.

Otto Macoun

Děkujeme občanům za příspěvky.

*Zastupitelstvo obce přeje všem
občanům a chalupářům
Radvance a Maxova šťastné a
spokojené Vánoce a do nového
roku pevné zdraví a spokojenost
u rodinách.*

vydal Obecní úřad Radvanec 2009
redakce: P.Ullrich, N.Formánková, K.Ullrichová
kontakt: ra2nec@radvanec.cz